

Ο Πελαγόσμητος Σίμος

Η ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ

Άγ. Σπυρίδων - Λιμάνι

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΛΑΦΟΝΗΣΙΩΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ - ΠΕΙΡΑΙΑ «Ο ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ»

ΕΤΟΣ 22ο - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 135 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ 2009 • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΓΧΙΑΛΟΥ 115, ΠΕΙΡΑΙΑΣ 185 44 - ΤΗΛ. 210-4632.910 FAX: 210-4632.910

ΒΑΤΙΚΙΩΤΙΚΑ

Για τους φίλους και συμμαθητές μου Βατικιώτες γιατρούς

(Τζώρτζη Γ. Ανωμήτην - Γιάννη Δ. Μηνόγιαννη - Κουλίτσα Κ. Μανάκου) .-

Του ΠΕΤΡΟΥ Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Β'. ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΜΗΝΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ο Γιατρός Γιάννης Μηνόγιαννης, μου θυμίζει εκείνο το παλιό τραγουδί "Ένας Φίλος Ήρθε Απόψε από τα Παλιά, Φορτωμένος με Χιλιάδες Αναμνήσεις...". Το "παλιό" ισχύει εδώ κυριολεκτικά και μεταφορικά.

Ο μοναχογιός, Γιατρός, Γιάννης Δ. Μηνόγιαννης, προέρχεται από μια έντιμη αγροτική οικογένεια της Νεάπολης, με ένα πατέρα υπερβολικά εργατικό και νοικοκύρη, όπως, άηλωσε, όλοι οι Βατικιώτες Μηνόγιανναίοι. Η Μάνα του ήταν μια γυναίκα, ρεβεντόκορη, ορθόκορη, με αρχοντική θωριά, εργατική, μεθοδική και πάνω και πέρα απ' όλα με έναν σώφρονα, περήφανο και δημιουργικό εγωισμό. Κόρη του θαλασσοαετού καραβοκύρη, Αναστάση Π. Τσέντζου, από το Φαρακλή, τον γνωστό για τη ναυτοσύνη του και τη τόλη του με το ψευδώνυμο "Καπετάν Τρανός", που με το τρικάρτο σκαρί του "ΓΑΜΠΙΑ", όργωσε τις θάλασσες της Μεσογείου και της Μαύρης Θάλασσας, μεταφέροντας στάρι στη χώρα μας από την Οδησό του Πόντου, την ΟΝΤΕΣΑ, με την ακμάζουσα, άηλωσε, Ελληνική παροικία των 600.000.

(Για τον Καπετάν Τρανό γράφω, ιδιαίτερα, σε προηγούμενα φύλλα, για τους "Βατικιώτες-Καραβοκύρηδες"). Έτσι ο Καπετάν Τρανός

πρόκοψε, οικονομικά και κοινωνικά και είχε φτιάξει, στο κέντρο της Νεάπολης, δίπατο σπίτι, πριν από το 1900, το μεγαλύτερο και καλύτερο και απόκτησε αξιόλογη κτηματική περιουσία σε προνομιούχες θέσεις της περιοχής "ΞΕΡΙΑΣ". Συνεπώς η θεία Σταματική, μετά τον θάνατο των δύο αδελφάδων της και της μάνας της, κατά τη γρίπη του 1917, ήταν και πολυπροικούσα για την εποχή εκείνη και μετέπειτα, λόγω της αξιοποίησής της περιοχής και με το γνωστό σθένος της επηρέαζε αποφασιστικά, τον μπάμπη Μήτσο, στις αποφάσεις του ακόμη και για τις περαιτέρω Γυμνασιακές σπουδές του Γιάννη που ήταν αρνητικός, για δικές του απόψεις και οικογενειακές του συγκυρίες.

Με τον Γιάννη είχαμε: μια μικρή ηλικιακή διαφορά, παρά ταύτα, είχαμε στενή φιλική σχέση, με αμοιβαία κατανόηση και αγάπη που αναζωπύρωνε ιδιαίτερα, τα καλοκαίρινα Γυμνασιακά μας χρόνια, καίτοι φοιτούσαμε σε διαφορετικά Γυμνάσια.

Πρέπει, να προϊδεάσω τον αναγνώστη τούτου του κειμένου, κατά τρόπον σαφή, ειλικρινή και δίκαιον και επ' ευκαιρία, να τονίσω έντονα και διακριτά, ότι ο Γιάννης, κατά τις Γυμνασιακές και φοιτητικές του διακοπές, βοηθούσε καθημερινά τον πατέρα του στις αγροτικές δουλειές των περιβολιών τους (πότισμα, σκάψιμο, σκάλισμα, μάζεμα) και έβγαине και στη "γύρα" της Νεάπολης για την πώληση, λιανικώς, των αγροτικών τους προϊόντων (μπάμιες, μελιτζάνες, ντομάτες, πατάτες κλπ.) όπως παρόμοια έκανε, προς μεγάλη τιμή του και έπαινο, ο Στρατηγός, μακαρίτης, φίλος μας, Παναγιώτης Ν. Κοθυβόδιακος, που φύλαγε τα καλοκαίρια της κατοχής

και δύο αμπέλια τους, τη νύκτα, στο "Φόρου". Ήταν μια εντυπωσιακή, θαυμαστή και αξιέπαινη παρουσία των φίλων μου αυτών Βατικιωτών φοιτητών.

Η φιλία μου με τον Γιάννη, με τον πέρασμα του χρόνου, κι όταν κλείσανε τα σχολεία εν γένει, λόγω του πολέμου μας με ΙταλοΑθλιανία, το 1940, γίνεται πιο στενή αλληλ και περισσότερο θετική και δημιουργική. Οπότε μια απρόσμενη ημέρα του Νοέμβρη του 1940, φαινή σε ιδέα, όντες και οι δύο τελειόφοιτοι Γυμνασίου και περιαυτολογώντας και καλοί μαθητές, παίρνουμε μια ακτινοβολία, θα έλεγα απόφαση, αφού σταθμίσαμε, νεανικά, ρεαλιστικά τις μαθησιακές μας ικανότητες και τις ευθύνες μας και ιδρύσαμε, στο κατώ του Γιάννη Φροντιστήριο για μαθητές και μαθήτριες του Γυμνασίου, με αμοιβή, βέβαια και του δώσαμε τον μεγαλώνυμο τίτλο ΑΚΑΔΗΜΙΑ, Πέτρου Κουντούρη - Γιάννη Μηνόγιαννη. Ο Γιάννης διδάσκει Μαθηματικά και Φυσικοχημεία κι' ήταν πάρα πολύ καλός κι' εγώ Αρχαία, Έκθεση και Λατινικά, γιατί ήμουν θεωρητικής κατεύθυνσης υποψήφιος φοιτητής Νομικής. Γεγονός ήταν ότι βρήκαμε αναπάντεχη ανταπόκριση και εμπιστοσύνη και αγάπη από γονείς και παιδιά. Και δια την ιστορία των ανηλικών καθηγητών θα θυμίσω ότι είχαμε περίπου τους είκοσι μαθητές και μαθήτριες. Κατονομάζω περιληπτικά και σύντομα, μερικά παιδιά: Τα τρία Σαρσεντάκια, Μίμη, Βασίλη και Μαρία, τη σημερινή συνταξιούχο δασκάλα, Μαρία Τζερίφου - Κοκκινάκη, την Αιέξ. Φωτεινάκου - Αρώνη, τον μακαρίτη Τάκη Ι. Κοτσώνη κλπ.

Διατηρούμε αξέχαστες στιγμές και αναμνήσεις με την εκπαιδευτική αυτή συνεργασία μας με τον Γιάννη, αλληλ και με τα παιδιά, αφού η φιλία μου με τον μαθητή μου, Βασίλη Σαρσέντη, μετέπειτα Πρύτανη του Πανεπιστημίου Πειραιά, κατέληξε σε κουμπαριά,

γιατί μου βάφτισε τον μοναχογιό μου, Γιώργο, σήμερα Δικηγόρο Παρ' Αρείω Πάγω στην Αθήνα Και Πειραιά, ως αντάξιος διάδοχός μου.

Το Φροντιστήριο των ανηλικών Καθηγητών έκλεισε τον Ιούνιο του 1941, αφού άνοιξαν στην κατοχή τα σχολεία, τότε και οι καθηγητές, έγιναν αργότερα φοιτητές του Πανεπιστημίου της Αθήνας, διαφορετικών, όμως, σχολών και επιστημών.

Και η φιλία με τον Γιάννη συνεχίζεται, ζεστή, στενή και αδιατάρακτη και κατά την φοιτητική ζωή μας στην Αθήνα, αφού, μάλιστα συγκατοικήσαμε, σαν εργένηδες, τον Φεβρουάριο του 1942, σ' ένα δωμάτιο επιπλωμένο, ισόγειας μονοκατοικίας, στη συνοικία Ρουφ, που μας συνέστησε ο μακαρίτης εξάδελφός μου Φωτεινός Καρράς, έμενε απέναντι. Η συγκατοίκηση αυτή, του 1942, την εποχή της κατοχής στην Αθήνα, σ' ένα χειμώνα πρωτόγνωρο για την πρωτεύουσα σε κρύο και σε πείνα ανεπανάληπτη, τρομερή και κυριολεκτικά αδυσώπητη και φοβερή που θέρριζε αλύπητα, φτωχούς και νοικοκύρηδες, αδιάκριτα. Παγερό και συναισθηματικά συγκλονιστικό να βλέπεις, καθημερινά, ανθρώπους κάθε ηλικίας, να μεταφέρονται, πεθαιμένοι με καρτσάκια! Σ' αυτή και άλλη αποπνικτική και δυσώδη ατμόσφαιρα και απεριγραπτη κατάσταση, ξεκίνησαν δύο άβγαλτα επαρχιωτόπουλα με ένα, σαπιοκάικο πάνε στην Αθήνα, που δεν την είχαν γνωρίσει ποτέ, γιατί έπρεπε να σπουδάσουν στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας, που άρχιζε, τότε, τα μαθήματά του. Τέτοια απόφαση και μια θέληση ακατάβλητη, σχεδόν επιπόλαιη, μόνον σαν κορυφαία στιγμή, μιας ολόκληρης ζωής μπορεί, επιεικώς, να χαρακτηριστεί.

Συγκατοικήσαμε με τον Γιάννη στο Ρουφ, μερικούς μήνες μια ζωή που κυριαρχούσαν,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 3

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ & ΣΠΑΡΤΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΕΥΧΕΣ

Αδελφέ μου, Χριστός Ανέστη.

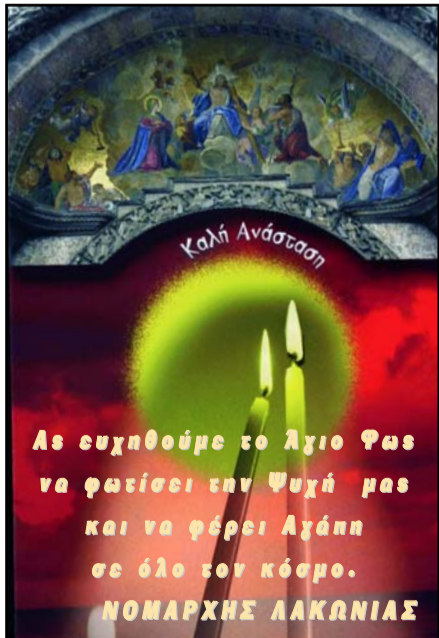
Ζούμε σε μια εποχή κατά κοινή ομολογία χρεοκοπημένη. Ευρισκόμεθα σέ μια κοινωνία πολύ χαμηλά ηθικά πεσμένη. Ακούγονται και γίνονται στις ημέρες μας πράγματα, που δεν τα χωράει το μυαλό μας, εξευτελιστικά για το ανθρώπινο πρόσωπο και απαξιωτικά για την ανθρώπινη ζωή.

Δεν είναι αρκετή ή επιθυμία μας να απαλλαγούμε από αυτό ιόν αποπνικτικό δεσμό με το κακό που επηλόνασε. Δεν είναι αποτελεσματική ούτε μόνο η προσπάθεια μας να ζήσουμε μια ζωή πνευματική, αναγεννημένα με ευλογημένα οράματα και αξιέπαινες επιδιώξεις.

Εκεί που φθάσαμε μόνο με την θαυματουργική και αναντίρρητα ευεργετική παρέμβαση του Θεού θα ηυτρωθούμε. Ο Κύριος μας με την πανσθενουργή θεία Χάρη Του και θέλει και μπορεί να φέρει την σωτήρια αλληλαγή σε εκείνους που τον πιστεύουν και είναι δεκτικοί αυτής της ευλογίας.

Εύχομαι ολόψυχα, Εκείνος που ως παντοδύναμος Θεός ανέστησε νεκρούς και ενίκησε και επάτησε με το δικό Του θάνατο τον θάνατο, που μέχρι τότε όταν ανίκητος, να αναστήσει όλους μας, "νεκρωθέντας τη αμαρτία", χαρίζοντας μας την χαρά και την ευτυχία.

τ' Ο Μονεμβασίας και Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΑΦΟΝΗΣΙΩΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΣ - ΠΕΙΡΑΙΑ
«Ο ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ»

ΣΑΣ ΕΥΧΕΤΑΙ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Κοινωνικά Κοινωνικά

ΠΕΝΘΗ

Κανέλη Λαμπράκη
Ανδρεσοκανέλη

Γεννήθηκε στις
17/11/1918 και πέθανε
στις 8/2/2009.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Στις 1 Μαΐου ημέρα Κυριακή στις
10.00 π.μ. θα τελεσθή το μνημόσυνο
της στον Αγ. Σπυρίδωνα Ελαφονησί-
ου της **Καλλιόπη Π. Αρώνη**

ΠΡΟΣΦΕΡΑΝ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Ευχαριστούμε για τον χώρο του Συλλόγου την
Εταιρεία NEL LINES, STRINZIS LINE, VENTURIS,
SEA LINES.

No 4 «Ροζ» Εισιτήρια ΡΑΦΗΝΑ-ΤΗΝΟ

No 12 «Πράσινο» Εισιτήρια ΠΕΙΡΑΙΑ - ΣΙΦΝΟ

No 19 «Κίτρινο» 6 Κρασιά

No 21 «Λευκό» Εισιτήρια ΡΑΦΗΝΑ - ΑΝΔΡΟ

No. 109 «Λευκό» 6 Κρασιά

No 25 «Ροζ» Πουκάμισο και Γραβάτα από Pablo Z.

No 35 «Κίτρινο» Εισιτήρια ΡΑΦΗΝΑ - ΜΥΚΟΝΟ

No 48 «Πράσινο» 6 Κρασιά

No 57 «Λευκό» Εισιτήρια NEL LINES

No 139 «Λευκό» 6 Κρασιά

No 70 «Ροζ» 6 Κρασιά

No 79 «Λευκό» Πουκάμισο και Γραβάτα Pablo Z

No 87 «Πράσινο» Εισιτήρια ΠΕΙΡΑΙΑ - ΣΕΡΙΦΟ

No 168 «Λευκό» Εισιτήρια ΠΕΙΡΑΙΑ - ΠΑΡΟ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ως Αγροτικός Γιατρός θα ήθελα
να ευχαριστήσω το Σύλλογο Ψαρά-
δων της Ελαφονήσου για την άμε-
ση ανταπόκρισή του στο πρόβλημα
που αντιμετώπιζε το Ιατρείο από τις
συχρές διακοπές ρεύματος.

Ο Σύλλογος, αμέσως μόλις εξέ-
θεσα την ανάγκη, φρόντισε για τον
εξοπλισμό του Ιατρείου με ηλε-
κτρογεννήτρια.

Ειλικρινά συγχαρητήρια στους
Ψαράδες του νησιού, που αντιμε-
τωπίζουν τα προβλήματα του τό-
που με τέτοια ευαισθησία και υπευ-
θυνότητα.

Ελαφόνησος 22 Ιανουαρίου 2009

Ο Γιατρός

Αϊδίνης Ανδρέας

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

	ευρώ
Ελένη Τζ. Πασάκου (Χιλάκου)	50
Κυριακούλα Δρίβα (Δαμιανίτσα)	10
Αρώνη Βούλα του Χαραρλ.	15
Μέντης Παντελής του Δημ.	25
Κουντούρη Κούλα (Αναργυρίτσα)	25
Αρώνη Παρασκευή του Σπ.	40
Χαλκιώτης Ιωάννης του Αθ.	25
Μέντης Γέωργιος του Νικ.	50
Σωτήρης Ηλίας	50
Λιάρος Χαράλαμπος (Πρόεδρος)	100

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΠΟΛΥ

Ενισχύστε οικονομικά το Σύλλογό μας.
Σας χρειάζεται.

Σας ενημερώνουμε ότι από τις αρχές του 2009 μπορείτε να διαβάσετε
την εφημερίδα "Η Ελαφόνησος" ηλεκτρονικά μέσα από το site
www.elafonisos.net, ακόμα μέσα στην σελίδα μπορείτε να βρείτε έ-
να Blog ειδησεογραφικό με τις κυριότερες ειδήσεις του τόπου, όπου
μπορείτε και εσείς να γράφετε και να μας στέλνετε ειδήσεις και σχό-
λια. Τέλος έγινε συνεργασία με την ανεξάρτητη εφημερίδα " Οήοτα-
χώς " της Τσέγκα Γ. Μαρίας όπου μπορείτε μέσω του site www.ela-
fonisos.net να την ξεφυλλίσετε.

Καψάλης Δημήτρης

Ο Πρόεδρος και το Κοινοτικό
Συμβούλιο Ελαφονήσου σας εύχεται.
Καλή Ανάσταση και Καλό Πάσχα

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ:

1. Οικόπεδο 88 τ.μ. εντός
οικισμού στη θέση Κοντογόνη
άρτιο και οικοδομήσιμο πίσω
από ταβέρνα. **ΑΝΤΩΝΗΣ**
90.000 ευρώ

2. Οικόπεδο 420 τ.μ. εντός
οικισμού πάνω στο δρόμο
προς Παναγίτσα, περιφραγ-
μένο και με παροχή νερού.
Άρτιο και οικοδομήσιμο. Τιμή
250.000 ευρώ.

3. Οικόπεδο 320 τ.μ. εκτός
οικισμού στα όρια του οικι-
σμού Κατωδρομα του Περι-
φερειακού πάνω σε δρόμο.
Τιμή 70.000

4. Αγροτεμάχιο 4.600 τ.μ.
στη θέση ΜΠΟΥΡΟΥ πάνω
στο δρόμο και με πανοραμι-
κή θέα.
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ και μόνο
για τα τέσσερα μαζί 380.000
ευρώ.

ΤΗΛ. 697 18 99 154

Όλα τα μέλη του Συλλόγου
να στείλουν
τις σωστές διευθύνσεις τους
στο Fax 210 4532911

Επειδή ο ήλιος είναι ένας...
Τα παιδιά όλου του κόσμου

Πρόσωπα κίτρινα, μαύρα, λευκά,
μικρές κουκίδες
πάνω στο χάρτη
πλεγμένα δάχτυλα σφιχτά - σφιχτά,
δεν έχει χρώμα η αγάπη.

Δέκα ώρες πίσω, πέντε μπροστά
όμοια οι δείκτες παντού γυρίζουν,
πριν απ' το Γκρήνουιτς ή πιο μετά
μικρές καρδιές χτυπούν κι ελπίζουν

Απ' την Αλάσκα στην Αφρική
μια αγκαλιά ανοικτή η πλάση,
Σαχάρα, Ευρώπη, Ανταρκτική,
δεν έχει σύνορα η αγάπη.

Ρίχνω ένα νήμα απ' το Βορρά
στο Νότο φτάνει η άλλη άκρη
άγνωστε φίλε, κράτα γερά,
γερά να μη λυγίσει η αγάπη.

Εγώ απ' τη ζεστή μου τη γωνιά
κι εσύ
απ' τη φτωχική σου την καλύβα,
πασχίζουμε σε κάθε αστροφεγγιά
να φέρουμε στη γη μίαν ηλιαχτίδα.

Κάθ' ένα πεφταστέρι μια ευχή
δεν πρόλαβες;
στ' αλήθεια μην τρομάξεις.
Είναι ίδια κι η δική μου ευχή,
όπως είναι ίδιο
και το αστέρι που κοιτάξεις.

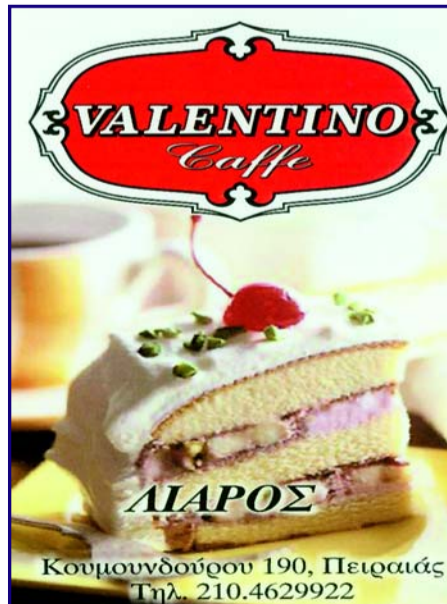
Μπορεί σ' εσέ ν' αργεί η ανατολή,
εδώ να είναι μέρα κι εκεί βράδυ,
μα όλου του κόσμου τα παιδιά μαζί
θα κάνουμε τον ήλιο σου να λάμπει.

Γιώργος Παλαιθρομητσάκος

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ

Βαμβάτσικου Σπυριδούλα

Ελαφόνησος
τηλ:27340 61390
Κιν:6977. 016276

Κουμουνδούρου 190, Πειραιάς
Τηλ. 210.4629922

ΚΟΝΤΡΑΦΟΥΡΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

• ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ
• ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΙΣ

Τηλ.: 6973 820 392

ΒΑΤΙΚΙΩΤΙΚΑ

Για τους φίλους και συμμαθητές μου Βατικιώτες γιατρούς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

η Γερμανική τρομοκρατία και ο φόβος, γιατί η περιοχή ήταν στρατιωτική, αλλιά και η πείνα, παρ' ότι είχαμε χρήματα και ήλαδι. Τρόφιμα δεν υπήρχαν. Πρέπει να φάγαμε... ένα στρέμμα λαχανίδες, αλλιά με ήλαδι. Το φοιτητικό συσσίτιο ήταν ένα απαίσιο πιάτο, απροσδιόριστος σύνθεσης!

Με τον Γιάννη χωρίσαμε τον Ιούνιο του 1942. Εκείνος πήγε στον εξάδελφό του Παναγιώτη Γρ. Μηνόγιαννη κι' εγώ σ' έναν πρώτο μου εξάδελφο, άγαμο, πολύ μεγαλύτερό μου, αρτεργάτη και συνétaιρο σε Αρτοποιείο στην οδό Ακομινάτου αρ. 1. Κοντά του τέλειωσα τις σπουδές μου με άπειρη καθοσύνη, αγάπη και πρακτικό ενδιαφέρον. Με τον Γιάννη βλεπόμασε πολύ συχνά, αφού μέναμε στον ίδιο δρόμο, στην οδό Λεωνίδα.

Με το πέρασμα του χρόνου ο Γιάννης τέλειωσε τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις και την Ιατρική και επέλεξε την άσκηση της στη γενέτειρα πατρίδα του το 1954. Για ένα μικρό διάστημα άσκησε ελεύθερη ιατρική με αίσιους οiwονούς και καλή προοπτική. Παράλληλα διορίστηκε, με πάγια αντιμισθία, ως Αγροτικός Γιατρός, σ' ολόκληρη την περιφέρεια του Κάμπου, με έδρα τα Δερματινίκα και κατ' επέκταση και το σπίτι του στην Νεάπολη. Στη ταμπέλα του Ιατρού του έγραφε, ενδεικτικά, ότι "επισκέπτεται και δέχεται τους ασθενείς του καθ' όλο το εικοσιτετράωρο". Πολλές φορές και κατά τους ελλείποντες αγροτικούς Γιατρούς Βελανιδιών και Ελαφονήσου, οπότε με ένα αυτοκίνητο - σακαράκα, επισκέπτετο αμισθί τα κατοκράχαλα τότε χωριά μας, Βελανιδία, Καστανιές, Φαρακλή, Μεσοχώρι και Λαφονήσι, βάζοντας και από τη τσέπη του την βενζίνη. Ο Γιατρός Γιάννης Μηνόγιαννης είχε εξ' ιδιοσυγκρασίας ιδιάζουσα, ακατάβλητη και ακαταπόννητη φύση εργατικότητας και ήταν ακόμη το παιδί του ήλαδι, το παιδί του αγρότη και έγινε ένα με αυτόν, γιατί υπηρετούσε την αγροτιά, που είναι εξ' αντικειμένου η δεξαμενή του έθνους μας, στις δύσκολες εμπόλεμες περιστάσεις του. Υπήρξε ευαίσθητος και ευσυγκίνητος άνθρωπος. Όταν τον Αύγουστο του 1940, τελειόφοιτος γυμνασίου με επέλεξε η κοινότητα καθ' υπόδειξη του παλιού καθηγητή μου Βασ. Δέρβου να εκφωνήσω τον πανηγυρικό της ημέρας, από το μπαλκόνι του Φωτάκου, ο Γιάννης ακούγοντας με "έκλαιγε" από χαρά και συγκίνηση για τον φίλο του. Ποτέ δεν "καβάλησε το καλάνι". Έμεινε απλός του ήλαδι μας άνθρωπος, γελούμενος και πάντα αισιόδοξος, δεχόταν τους ασθενείς του και γνώριζε με "μαεστρία" μοναδική να τους εμψυχώνει ψυχολογικά και να τους ανυψώνει ηθικά, προδιαθέτοντας τους, τη θεραπεία του αρρώστου.

Με αυτές τις προσωπικές διαπιστώσεις του υπογράφοντας φίλου του αλλιά και του μεγάλου Βατικιώτικου κοινού με ευθύτητα, εντιμότητα και καλή πίστη διερωτώμαι και επερωτώ τους αρμοδίους φορείς, γιατί ο Βατικιώτης αυτός γιατρός, Γιάννης Δ. Μηνόγιαννης, δεν δικαιούται να τύχει ιδιαίτερης τιμής και διάκρισης; όπως κάνουν νομίμως και λογικώς απλοί οργανισμοί, σύλλογοι επιστημονικοί, δικαστικά σώματα, Δήμοι και η Βουλή, ακόμη, των Ελλήνων, που τιμούν τους εξερχόμενους, συνταξιούχους, συναδέλφους τους ή δημότες τους, εφόσον, βέβαια με το έργον τους, τη δικαιοσύνη, τους αρμόζει και τους αξίζει, όπως συμβαίνει με το Γιατρό Γιάννη Μηνόγιαννη. Δεν γνωρίζω, ειλικρινά, με ποια κριτήρια ο Δήμος Βοιών και η Κοινότητα Ελαφονήσου, επ' ευκαιρία, τιμούν, εάν τιμούν, τους διακεκριμένους, οiwουδόντες, συμπατριώτες μας που διακρίθηκαν και ωφέλησαν, πραγματικά, και ανιδιοτελώς, τον τόπο μας. Γνωρίζω όμως πολύ καλά και χαίρομαι ειλικρινά και ανυπόκριτα και προς τιμήν τους που τιμούν αξέχαστον φίλο

τους, κάθε καλοκαίρι στην Νεάπολη και τιμούνται και οι ίδιοι, σε Δημόσια επίδειξη οι αριστεί... ταβηαδούροι, είτε είναι νέοι, ή ηλικιωμένοι ή απλοί άνθρωποι ή επιστήμονες. Έτσι γίνονται ονωμαστοί στη περιφέρεια και επώνυμοι!!

Γ. ΚΟΥΛΙΤΣΑ Κ. ΜΑΝΑΚΟΥ
(Οδοντίατρος)

Στο τοπικό τύπο γράφω, περιοδικά, από το 1940 και ασχολούμαι κυρίως με τα Βατικιώτικα Δρώμενα, με Βατικιώτικα χρονογραφήματα, προσωπογραφίες σημαντικών Βατικιώτων, ανεξάρτητα από επαγγελματικές ιδιότητες, με αναμνήσεις, νοσταλγίες και δάκρυα. Στη διάσταση τόσο χρόνου, μόνο για τρεις γυναίκες προσωπικότητες που έχουν φύγει έχω γράψει: Για τη Μάνα μου, που είναι, σαν Μάνα η μοναδική καρδιά που σε αγάπησε, περισσότερο από "κάθε άλλη καρδιά στο κόσμο", όπως επιβεβαιώνει και ο Θερβάντες στον Δον Κιχώτη και ακόμη για τις δύο Βατικιώτισσες "ΑΡΕΤΕΣ", τη φίλη μου, Αρετή Μιχαηλοπούλου και για μια πρώτη κυρία των Βατικών αγαπητή μου, Αρετή Νικοηοπούλου. Για την Κουλίτσα όμως πρόκειται τώρα. Πρόκειται περί προνομίου, υπερόχου Βατικιώτικης υπάρξεως, πανθομολογούμενης, αναμφισβήτητης, χωρίς ο λόγος μου να αποτελεί εκδήλωση, απλής, συνηθισμένης τυπικής αβροφροσύνης ή φιλικής δεοντολογίας που τον υπαγορεύει, δέθεν, η μακρόχρονη γνωριμία μας ή η κοινή καταγωγή μας και η μακρά σχετικά μαθητική συμπόρευση στα σχολεία του τόπου μας. Ήθος, Ανθρωπιά, προ πάντων Ανθρωπιά. Ηθική, ευγένεια και εντιμότητα, συνθέτουν και δημιουργούν, στη διάσταση τόσο μακρινού χρόνου, τον άνθρωπο, τον επιστήμονα, τον επαγγελματία, που ειλικρινά και ανυστερόβουλα με πολλή αγάπη και τιμή, ευχαρίστως βιογραφώ.

Την Κουλίτσα, είχα συμμαθήτρια από την πρώτη τάξη του παλιού Δημοτικού σχολείου του Βράχου μέχρι και την Δευτέρα τάξη του Ημιγυμνασίου Νεαπόλεως, που εκεί έμεινε σαν η μόνη κοπέλα και συμμαθήτρια στο ξεχωριστό θρανίο της, στο ανήλιο και αφόρητα υγρό, εκείνο, σχολείο του άλλου Βράχου! Η Κουλίτσα ήταν αριστούχος πάντοτε στις διάφορες τάξεις. Ήταν η Πρώτη μας. Αυτή η κοπέλα ή γυναίκα όπως θέλετε, ήταν μια μακρά περίοδο της ζωής της, γιατί όχι, η ηλιούσιότερη ολόκληρου του Βατικίου, όμως ήταν αντιστρόφως ανάλογα και η σεμνότερη και ταπεινότερη του Βατικίου, γυναίκα. Οι έννοιες, έπαρσης, εγωισμός, προβολή και κενοδοξία, είναι άγνωστες γι' αυτή. Απλή, σεμνή, ανυπόκριτα ευγενής, μελίρρυτη, χωρίς βαρύτιμη, χρυσομένη, μοντέρνα εμφάνιση, χωρίς ψιμύθια, κοηόνιες και αρώματα, επιτελεί δίχως επίδειξη το τεράστιο ανθρωπιστικό έργο της ως παιδίθεν θρησκευόμενη χριστιανή, με βιωματική προσέγγιση στο Χριστό και στην Εκκλησιά.

Προσκούω, οπωσδήποτε, στη ταπεινότητα και στη μετριοφροσύνη της εάν φανερώσω ότι η Κούτσα διατηρεί, άτυπο φτωχοκομείο, σε εμπερίστατους συμπατριώτες χωρίς διάκριση, επιβεβαιώνουσα κατά τον τρόπο αυτόν, το μεγαλείο της ψυχής της. Και δεν προβαίνει σε εντυπωσιασμούς και σε ματαιόδοξες και κενόδοξες εμφανίσεις του έργου της. Το έργον της υπήρξε και είναι πολυδιάστατο και δημιουργικό, εις τρόπον ώστε κάθε περαιτέρω αφήγησή μου να είναι στείρα και περιττή. Το έργο της είναι Ιεραποστολικό και δεν έχει ανάγκη από τιμές και διακρίσεις, από κοσμικές αρχές και εξουσίες. Θα εύρει δικαίωση από τον δικαιοκρίτη Θεό.

Το έργο σου αγαπητή Κούτσα, φανερό και μουσικό, λόγω υπερβολικής μετριοφροσύνης σου είναι πολλού επαίνου άξιο και σε καθιστά πραγματική Ιέρεια της Αγάπης και της αφειδώλητης Ανθρωπιάς.

Της δημοσιογράφου Έλενας Αρώνη, τελειόφοιτης του Queen Margaret University (Degree of Bachelor of Arts in Mass Communication and Media Arts, specialized in Journalism) with Distinction.

ΣΤΟΠ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΑΛΗΘΙΝΗΣ ΓΟΥΝΑΣ

Χρόνια τώρα ακούμε για αυτό το θέμα, όμως το εμπόριο έχει κλείσει τα αυτιά του για τα καλά και συνεχίζει το έργο του σταθερά. Όπου όμως υπάρχει δράση, σίγουρα, υπάρχει και αντίδραση. Είναι νόμος. Κανένα εμπόρευμα δεν μπορεί να σταθεί στην αγορά όταν δεν έχει κατανόηση. Η γούνα παραμένει στο εμπόριο. Αυτό, λοιπόν σημαίνει ότι υπάρχει ζήτηση, ότι ο κόσμος γνωρίζει περί τίνος πρόκειται και παρ' όλα αυτά δεν ευαισθητοποιείται. Τι κάνει; Αγοράζει. Αγοράζει κάτι που στην ουσία δεν του χρειάζεται. Η αληθινή γούνα δεν έχει καμία χρησιμότητα. Αυτό είναι και το τραγικό. Να εγκληματεί κανείς, γιατί περί εγκλήματος πρόκειται η αφαίρεση της ζωής από ένα πλάσμα, όταν μάλιστα αυτό είναι ανίκανο να υπερασπιστεί τον εαυτό του και ο λόγος να είναι μόνο το κέρδος. Τελεία. Ο αγοραστής λοιπόν καλώς θα κάνει να ξέρει ότι μέσα από μια τέτοια αγορά, αυτή της αληθινής γούνας, γίνεται συνυπεύθυνος για αυτό το αποτρόπαιο αποτέλεσμα, ίσως και ηθικός αυτουργός. Μην πάρετε σαν ήλιοθα τη ειδικά εκτροφεία που "προστατεύουν" τα ζώα μέσα στους ειδικούς χώρους τους, μακριά από εξωγενείς κινδύνους, εξασφαλίζοντας τροφή, νερό κλπ., με σκοπό τη θανάτωση ζώων και τη χρήση της γούνας τους. Θα σας κάνω το πολύ απλοϊκό ερώτημα. Ε, και; Προστασία μέχρι τη δολοφονία; Δεν μου ήξει κάτι αυτό. Και φαντάζομαι ούτε και σε εσάς. Και αν για κάποιους τα παραπάνω εξακολουθούν να φαίνονται λίγο φιλοσοφικά, λίγο ρομαντικά ίσως, τότε ας μιλήσουμε με αριθμούς και συγκεκριμένες τακτικές που ακολουθούνται. Κάθε χρόνο, 40 εκατομμύρια ζώα θανατώνονται για να γίνουν γούνα. Αν αναρωτιέστε για τους τρόπους, ελπίζω να μπορείτε να αντέξετε αυτά που θα διαβάσετε παρακάτω. Τα ζώα θανατώνονται με πολλούς τρόπους, ανάλογα με τη διάθεση του... δολοφόνου. Χτυπήματα στο κεφαλάκι τους ή στη μουσούδα τους, με βαριά αντικείμενα όπως μπαστούνια, σφυριά ή σιδιήποτε ήλιο μπορεί να φανεί "αποτελεσματικό", τοξικά αέρια ώστε να επέλθει ασφυξία, ηλεκτροπληξία, πνίξιμο σε νερό, χτυπήματα μέχρι θανάτου και το πιο φριχτό από όλα... ζωντανό γδάρισμα. Αυτό είναι ένα μέρος της φρίκης, αφού τα ζώα που πιάνονται στις παγίδες έχουν στη χειρότερη περίπτωση, αργό και βασανιστικό θάνατο που μπορεί να κρατήσει μέρες. Ένα στα τέσσερα ζώα που παγιδεύονται αναγκάζονται να μασήσουν κυριολεκτικά τα πόδια τους για να δραπετεύσουν, πράγμα που σημαίνει πως ο θάνατος θα επέλθει αργότερα από γάγγραινα, αιμορραγία και πυρετό. Ξέρω πως είναι πολύ σκληρό να διαβάσεις αυτά γιατί το ίδιο νιώθω κι εγώ. Το μο σκληρό όμως είναι πως οι κτηνώδεις αυτές πράξεις αποζημιώνουν τους εμπόρους με το διόλου ευκαταφρόνητο ποσό των 13 δισεκατομμυρίων ευρώ το χρόνο. Θα ήθελα ρωτήσω πόσο κοστολογούν την ηθική και την ανθρωπιά τους, αλλιά νομίζω θα ακουγόταν γελοίο. Εξίσου γελοίο είναι να σκεφτεί κανείς ότι αυτή η ιστορία με τη θανάτωση ζώων με σκοπό το ρουχισμό ήταν κάτι που έκαναν οι πρωτόγονοι για να εξασφαλίσουν ζέστη και προστασία από το κρύο. Κάποιοι εξακολουθούν να ζουν σαν πρωτόγονοι ακόμα και σήμερα.

Το θετικό σε όλα αυτά είναι ότι με την πάροδο του χρόνου όλο και περισσότερα άτομα, μοικοτάρουν την αγορά αληθινής γούνας, ιδιαίτερα οι νεότερες γενιές. Ας ηληφθούν επιτέλους κάποια μέτρα και από την πολιτεία. Η πανίδα κινδυνεύει, η φύση καταστρέφεται και όλο αυτό θα επιστρέψει σε εμάς. Όλα είναι αηυσίδα στον κόσμο που ζούμε.

ELENA Δ. ΑΡΩΝΗ

**ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΘΥΜΑΡΙΣΙΟ ΜΕΛΙ
ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΠΟΛΤΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΝΤΗΣ • ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ
ΤΗΛ.: 6977061692**

ΛΕΥΚΙΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Πέρα για Πέρα Αθηναϊνές

ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΛΕΘΡΟΜΗΤΣΑΚΟΥ

21 Νοεμβρίου. Τα εισόδια της Θεοτόκου. Της Παναγίας της μισοσπορίτισσας. Τη αυτή ημέρα συνέβησαν όσα πιο κάτω σας εξιστορώ, εν έτη 1947.

Στη Λεύκη συνέβησαν αυτά στο σπίτι μας. Εκεί που γεννήθηκαν 8 παιδιά.

Το ένατο, η Καλομοίρα, είχε γεννηθή σε μια καλύβα πιο κάτω. Σ' αυτήν βάζαμε αργότερα τα ζώα μας.

Πρωταγωνιστές αυτής της ιστορίας η μάνα μου, ο Νίκος τότε 11 ετών, εγώ, ο Γιώργος 9, ο Σπύρος 7, η γριά Σταύρενα και άλλοι με δευτερεύοντες ρόλους.

Περίοδος σποράς, ο πατέρας με τα μεγάλα παιδιά, Λάμπη Λάμπρο και Βούλα έμεναν στη Σπηλιά του Καπαριού γιατί κάνανε τη σπορά της χρονιά στο Καπάρι.

Η Καλομοίρα είχε παντρευτεί και έμενε στο χωριό.

Ώρα 7 βραδυνή, η μάνα μας κάλεσε και διέταξε Νίκο, Σπύρο να φύγουν για Καπάρι (πάνω από 6 χιλιόμετρα δρόμος), να ειδοποιήσουν τον πατέρα ότι η μάνα ξεκινά γέννα. Διέταξε και μένα νασ πάω στη μοναδική Λευκιώτισσα τη γριά Σταύρενα που το σπιτάκι της απείχε 300 μέτρα (είναι αυτό που έχει μετατραπεί σε καφετέρια) και να της πω ότι η μάνα μου θα γεννήσει.

Η επιχείρηση γεννητούρια είχε ξεκινήσει. Νίκος, Σπύρος έφυγαν για Καπάρι και η γριά Σταύρενα κατέφθασε στο μαιευτήριο. Από κο-

ντά της κι εγώ.

Ανάψαμε το λιχνάρι του λαδιού γιατί είχε αρχίσει να νυχτώνει.

Η μάνα είχε πέσει στο κρεβάτι.

Η Σταύρενα ανασήκωσε τα μανίκια της έκαμετο σταυρό της και είπε στη μάνα μου «κουράγιο μωρή Φρατζεσκούλα και όλα θα πάνε καλά». Κάποια πράγματα τακτοποίησε και μου έδωσε να κρατώ το λιχνάρι και να φωτίζω όσο μπορώ καλλίτερα το κρεβάτι.

Η μάν άρχισε να γεννά αφού σταροκοπήθηκε πρώτα, η Σταύρενα βοήθουσε και εγώ κρατάγα το λιχνάρι.

Κάποια στιγμή, ντρεπόμουνα φαίνεται και δεν φώτιζα καλά το σημείο οπότε άρπαξα μια καρπαζιά και άκουσα να μου λέει: «Φέγγε καλά ρε, από δω βγήκες και συ». Αμέσως κατάλαβα τη σοβαρότητα της αποστολής μου και έφερα το λιχνάρι όσο πιο κοντά γινόταν παραμερίζοντας τις ντροπές, αλλά και φοβούμενος βέβαια, δεύτερη καρπαζιά.

Δεν θυμάμαι σε πόση ώρα τελείωσε η γέννα. Σε τέτοιες ώρες χάνεις την αίσθηση του χρόνου. Θυμάμαι όμως ότι δεν άργησε να τελειώσει και μάλιστα χωρίς κανένα πρόβλημα.

Δεν κατάλαβα πότε και πώς έγινε το κόψιμο του ομφάλιου λώρου και πότε έλαβαν χώρα οι διάφορες φάσης της θαυμάσιας αυτής διαδικασίας του τοκετού. Η Σταύρενα έπλυνε το μωρό το πατρωνιάρισε με τη φασκιά και κάτι ζεστό του έδωσε να πιεί.

Διαπίστωσα από μόνος μου ότι ήταν αγόρια και έκανα χαρές. Το θέμα όμως δεν το σχολίασαν ούτε η μάνα μου ούτε η Σταύρενα γι' αυτές δεν ήταν του παρόντος.

Η μάνα ήταν ευτυχισμένη και τακτοποιημένη στο κρεβάτι της, εγώ απαλλάχτηκα των καθηκόντων μου και το λιχνάρι κρεμάστηκε στον τοίχο.

Παιδάκι 9 ετών ένοιωθα παράξενα, δεν φοβήθηκα όμως και ήμουν ευχαριστημένος από το ευτυχές τέλος της όλης διαδικασίας, με αρνητικό στοιχείο μόνο μια καρπαζιά.

Η ώρα θάταν 10 το βράδυ. Κάποια λαχανιάσματα σκύλων προανήγγειλαν τον ερχομό του πατέρα, ενώ συγχρόνως ακούσαμε ποδοβολητό στην αυλή. Ήταν ο πατέρας που έφτασε τρεχάτος, αφού προηγουμένως έστειλε μήνυμα στην μαμή για να έλθει από το χωριό. Μπαίνοντας μέσα φώναξε: «Τί κάνετε βρε παιδιά;» Απάντηση της Σταύρενας: «Σερνικά παιδιά κάνουμε». «Πάλι αγόρι έκαμε και περίμενα κόρη για τα γεράμάτά μου».

Φαίνεται ότι ο υπέρηχος είχε δείξει λάθος...

Δεν πέρασε μια ώρα και κατέφθασε η μαμή, η θεία Τασούλα. Εξέτασε μάνα και μωρό, έδωσε οδηγίες και έφυγε δια νυκτός. Έτσι γεννούσαν οι γυναίκες στο σύνολό τους τότε.

Έτσι γεννήθηκε ο Παναγιώτης κασι έτσι είχε γεννήσει άλλα οκτώ παιδιά η λεβεντομάνα μας παλαιοθρομήτσενα.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΕΝΤΗΣ

« Η ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ »

Κωδικός 2792

Τοπική διμηνιαία εφημερίδα

Γραφεία:

Αγχιάλου 115, Πειραιάς 185 46

Τηλ.: 210-4632.910 Fax: 210-4632.910

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΑΦΟΝΗΣΙΩΤΩΝ

«Ο ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ»

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΑΡΩΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΑΓΧΙΑΛΟΥ 115 ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΟΥΡΟΥΣΙΑ &

MARIA EΛENH ΜΟΥΡΟΥΣΙΑ O.E.

Κολοκοτρώνη 144 Πειραιάς

Τηλ.: 210-4182591

e-mail:mourousias1@yahoo.gr

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Αγρόκτημα 5.050 τ.μ. στη θέση Λεκάνια - Τσιμπιρή με 55 ρίζες μεγάλες ελιές καθαρό από Δασαρχείο. Φάτσα αγροτικό δρόμο - θέα - λογική τιμή.

Τηλ. 22840 - 42502

27340 - 61020

210 4616754

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

- Οικόπεδο εκτάσεως 320 τ.μ. εκτός οικισμού στα σύνορα του οικισμού τιμή 65.000 ευρώ
- Οικόπεδο εντός οικισμού εκτάσεως 420 τ.μ. πάνω στον κοινοτικό δρόμο προς Παναγία, τιμή 260.000 ευρώ
- Οικόπεδο εντός οικισμού στη θέση Κοντογόνη εκτάσεως 65 τ.μ. - Τιμή 55.000 ευρώ.
- Αγροτεμάχιο στη θέση ΜΠΟΥΡΟΥ πάνω στο δρόμο εκτάσεως 4.600 τ.μ. τιμή 150.000 ευρώ.

Τηλ. 697 18 99 154

ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΜΕ

ΑΝΤΙΘΕΤΟΙ στην

δημιουργία ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΣΤΑ ΑΣΠΡΟΥΔΙΑ

Δεν θα επιτρέψουμε ποτέ

ΞΕΝΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

να καταστρέψουν τον

τόπο μας.

Ε Π Α Γ Ρ Υ Π Ν Ο Υ Μ Ε .

Αυστραλολαφονησιώτικα Σίνδεϋ του Ανταποκριτή μας Νίκου Μέντη

Πέρασαν οι εορτές της Πρωτοχρονιάς και οι μικροί πήραν τα δώρα τους μιας και ο Άη Βασίλης είναι γλάντζος και μοιράζει δώρα την παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Σας στέλνω μια φωτογραφία ντυμένους Άη Βασίλης για να χαρούν και οι μικροί εγγονοί και εγγονές την ημέρα του ερχομού του νέου έτους. Έλα όμως που εδώ στους αντίποδες η θερμοκρασία είναι 32 βαθμούς Κελσίου. Ας είναι όμως άντεξα σαν να ερχόμουν από το Βόρειο Πόλο.

Κοντά μου τα παιδιά μου, η Τζίνα Δούκας, η Μαρία Λεβέντη που ήλθαν από την Ελλάδα για να βρεθούμε μαζί τις άγιες αυτές ημέρες ο Γιάννης Μέντης και ο Γιώργος Μέντης. Στο βάθος διακρίνεται η μαμά Τασία Μέντη. Εύχομαι τη χαρά που γνωρίσαμε να γνωρίσουν όλος ο κόσμος. Τις γιορτές να βρίσκονται όλοι μαζί.

Και ο στίχος:

Αρχιμηνιά κι αρχιχρονιά
χαρά σε όλο το ντουινιά
κι είναι ωραίο πράγμα
το δύο χιλιάδες εννιά
όλος ο κόσμος να 'ναι καλά....
αλλά και ο ΟΜΠΑΜΑ.

Χρόνια Πολλά
Νίκος Μέντης

ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ

Γενάρης 1985 - Γενάρης 2009

Έχουν περάσει 24 χρόνια που γράφουμε σε αυτό το φύλλο, τότε που η Ελαφώνησος πρόβαλε στην επικαιρότητα χωρίς δρόμο Κατονησί και Λεύκη τότε που η ζωή ήταν ακόμα στα σπάργανα και οι πρωτοπόροι λίγοι. Το αφιερώνω.

Σίνδϋ 1985, Γενάρης

Αγαπητοί συμπατριώτες

Σας χαιρετώ και μεταφέρω τους χαιρετισμούς μου και κάθε μέλους της Ομογένειας της Αυστραλίας.

Προς την εφημερίδα του τόπου μας «Η ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ»

προσωπικά θέλω να σας συγχαρώ για την προσπάθεια έκδοσης της εφημερίδας, γιατί πραγματικά ήταν κάτι που έλειπε από το νησί μας που με μεγάλη μου ευχαρίστηση βλέπω ότι έχει εξελιχθεί τόσο σε ποιότητα ζωής, όσο και σε τουριστικό τόπο και θα συνεχίσει να εξελίσσεται και που καθίσταται ο συνδετικός κρίκος μεταξύ των Συλλόγων.

Θα παρακαλούσα τη Διεύθυνση να μου παραχωρήσει μια γωνιά της εφημερίδας να σας ενημερώνουμε για ότι αφορά την ομογένεια και την ελαφονησιώτικη κουλτούρα, γενικά όπως επίσης και γεγονότα της παροικίας μας.

Τελειώνοντας σας ευχαριστώ εκ των προτέρων και εύχομαι σε όλους υγεία και δύναμη για να συνεχίσετε ακούραστα το υπεύθυνο και τόσο σημαντικό έργο που αναλάβατε.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
ΝΙΚΟΣ ΜΕΝΤΗΣ

Και απαντά η Συντακτική Επιτροπή.
Ο Ανωμήτρης ο Γιατρός.

Αγαπητέ Νίκο, όχι μόνο μια γωνιά αλλά όσος χώρος χρειάζεται για να μεταφέρεις την Νέα πνοή από τα πέρατα του κόσμου.

Σας ευχαριστώ όλους.

ΝΙΚΟΣ ΜΕΝΤΗΣ

Σίδνεϋ

Γενάρης 2009

Αγαπητή Συμπατριώτες

Αγαπητή Ελαφώνησος

Σας χαιρετώ. Είμαστε πάλι μαζί για την τακτική ενημέρωση από εδώ στην μακρινή Αυστραλία, τη χώρα Άπειρο του Σταυρού του Νότου.

Σας χαιρετώ όλους και εύχομαι ένα χρόνο γεμάτο ειρήνη (αν και δεν το βλέπω) ας είναι όμως οι ευχές δεν βλάπτουν. Ας ευελπιστούμε ότι όλα θα πάνε κατ' ευχήν.

Συνεχίζοντας την ανοδική πορεία σε αυτή τη σφαίρα που λέγεται ζωή. Πέρασαν οι γιορτές με χαρές για μικρούς και μεγάλους. Με καταnuκτικές λειτουργίες, με δώρα και φαγοπότια.

Ήρθε και ο νέος χρόνος με τα βεγγαλικά και φιλιά ο ένας στον άλλο ευχόμενοι για την πολυπόθητη ειρήνη.

Στην άλλη άκρη της «Λίμνης της Μεσογείου» εκεί που πρωτοπερπάτησε ο Χριστός ένα ατέλειωτο μακελιό, που κάθε άλλο συμβολίζει ειρήνη. Αφανίζοντας παιδάκια και κάθε ίδους ηλικίας ανθρώπους. Ας ευχηθούμε στους δυνατούς της γης να φωτισθούν από τον Θεάνθρωπο να σταματήσουν το αιματοκύλημα στον κόσμο το 2009.

Χρόνια Πολλά σε όλους

ΝΙΚΟΣ ΜΕΝΤΗΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Έχει ο κόσμος ευρώ και φλουριά

υπάρχουν και φανταχτερά παλάτια

υπάρχει όμως και κακομοιριά

και φτώχεια εικοσιτέσσερα καράτια...

Είναι πραγματικότητα διπλή

ανάμιχτη με τη χαρά και πόνο

μες στην καρδιά στο νου και στην ψυχή

που αυγαταίνει χρόνο με το χρόνο.

Μιζέρια αντανακλά πολλή

με τα χρυσά μετάλλια σ' αγώνες

φωτιές στη Δύση και Ανατολή

στα Καλλιστεία μ' όμορφες Γοργόνες

Τά 'χαμε και στην αρχαιότητα αυτά

Παρθενώνες και τις πυραμίδες

τα δουλοπάζαρα και τη σκλαβιά

και φόραγαν ολόχρυσες χλαμύδες

Τώρα οι όροι άλλαξαν μαθές

όμως δεν άλλαξε η κοινωνία

κουτσά -στραβά υπήρχανε και χθες

και... συνεχίζει ίδια ιστορία.

Κουράστηκαν τα κόκκαλα της Γης

και ο βυθός της θάλασσας βαρυγκομάει

κι ο ουρανός κι αυτός κοντολογίς

εκεί ψηλά τρυπήθηκε... πονάει.

ΝΙΚΟΣ ΜΕΝΤΗΣ

ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ
ΧΡΗΣΤΟΦΟΡΟΣ
ΜΕΝΤΗΣ
ΣΤΕΓΝΩΤΗΡΙΑ

Ελαφώνησος Λακωνίας
27340 61 354
6976 637 433
6973 361 185
www.elafonissos.gr

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ
ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΑΤ'ΟΙΚΟΝ
ΣΕ ΝΕΑΠΟΛΗ ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΑΘΗΝΑ!

ΑΡΓΕΙΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π.
ΤΗΛ. 2734022346, 2734022927(ΟΙΚΙΑ)
ΚΙΝ. 6973535085, 6977708545

μαιρη τρικαλιωτη

φωτοτυπιες
εγχρωμες ασπρομαυρες σχεδιων
ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ
σχεδιων
Βιβλιοδεσιες
ψηφιακες εκτυπωσεις
μεγαλης διαστασης
σε χαρτι βινυλιο μουσαμα κλπ
αυτοκολλητα

νοταρα 93-95 πειραιάς
210.4124895
6974.43.61.38
marytrik@yahoo.com

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ

Κοιτώντας έξω από το παράθυρο και αντικρίζοντας την όμορφη μέρα που ξημερώνει ξύπνησε στο μυαλό μου ένα ταξίδι, ένα ταξίδι που κάναμε συχνά πριν πολλά χρόνια για να πάμε στο τόπο μου, στο νησί μου.

Ήταν ένα ταξίδι, μία αθηναϊκή περιπέτεια που κάθε φορά που το κάναμε ήταν σαν να γινότανε για πρώτη φορά, είχε την ίδια αφετηρία, τον ίδιο προορισμό μα η διαδρομή ήταν πάντα διαφορετική, κάτι άληθαζε πάντα και κρατούσε το ενδιαφέρον του ταξιδιού πάντα ψηλά.

Ακόμη και σήμερα παραμένουν ανεξίτηλα στην μνήμη μου γεγονότα, φευγαλιές στιγμές, μικρές παραστάσεις που έχουν χαραχτεί στο μυαλό και παραμένουν εκεί μέχρι κάποιο ερέθισμα να τις τραβήξει, να τις φέρει στην επιφάνεια να τις κάνει να ζωντανέψουν.

Αυτές τις στιγμές που έχουν μείνει στο μυαλό μου, τότε μικρού παιδιού, θα προσπαθήσω με το γραπτό μου να σας μεταφέρω, να θυμίσω στους μεγαλύτερους και να αφηγηθώ στους νεότερους πως ήταν το ταξίδι αρκετά χρόνια πριν, πηγαίνοντας στο νησί μας που τόσο αγαπάμε.

Οι επιλογές που είχε ο ταξιδιώτης για να φτάσει στο νησί ήταν δύο, ο πρώτος ήταν να πάρει το βαπόρι για τον κόβο Μαθηλιά και ο δεύτερος να χρησιμοποιήσει το

αυτοκίνητο, και οι δύο αυτές επιλογές είχαν μέσα τους την περιπέτεια και στις δύο έπρεπε να διαθέσεις αρκετές ώρες για το ταξίδι και που μέσα από αυτό σου δινόταν η ευκαιρία να το ζήσεις κάθε φορά διαφορετικά, κάθε φορά να σε κάνει να το βλέπεις με άλλο μάτι, κάθε φορά να ης ότι κάτι έχει αλλάξει, ότι ήταν διαφορετικό από το προηγούμενο.

Το μόνο που άλλαζε ήταν ότι στο βαπόρι ταξίδευες με περισσότερο κόσμο, είχες μεγαλύτερη παρέα, έπιανες φιλιές και μάθαινες τα νέα του τόπου από πρώτο χέρι, ενώ η διαδρομή με το αυτοκίνητο είχε άλλα ενδιαφέροντα, σταματούσες όπου ήθελες, έβλεπες διαφορετικό το τοπίο ανάλογα την εποχή και γενικώς ήταν κάτι άλλο, κάτι διαφορετικό από αυτό του βαποριού.

Μπαίνοντας στο βαπόρι για το ταξίδι το πρώτο πράγμα που σου συνέβαινε ήταν πρώτα να αντικρίσεις του πατριώτες σου που δούλευαν σε αυτό και μετά να βρεθείς με τους υπόλοιπους συνταξιδιώτες, για να ταξιδέψεις μαζί τους, να μοιραστείς μαζί τους το ταξίδι.

Αλήθεια πόση χαρά νοιώθαμε σαν παιδιά όταν ταξιδεύαμε με το βαπόρι, τις στάσεις στα λιμάνια, την μυρωδιά της θάλασσας, το βουητό της μηχανής, τον Κόβο Μαθηλιά, το βραδινό δείπνο στο βαπόρι και τόσα άλλα που έχουν πια σταματήσει από τότε που η άγονη γραμμή καταργήθηκε και η επικοινωνία με το

νησί γίνεται πια μόνο με τα αυτοκίνητα.

Τι να πρωτοθυμηθώ, την στάση στο γραφικό λιμάνι στο Γεράνι, την όμορφη Μονεμβάσια που αφήναμε και παίρναμε τον κόσμο, την στροφή που έπαιρνε το βαπόρι στο κόβο Μαθηλιά όπου στα μάτια μας ξεδιπλώνονταν το άγονο αθηναϊκό πανέμορφο Λακωνικό τοπίο και τέλος αντικρίζοντας στο βάθος μακριά την Νεάπολη νοιώθαμε μέσα μας ότι τελείωνε το ταξίδι και φτάναμε στο νησί.

Από όλες τις σκηνές που έχουν μείνει στο παιδικό μυαλό από αυτά τα ταξίδια με το βαπόρι, είναι οι στιγμές που όταν αφήναμε το λιμάνι της Νεάπολης και πλησιάζαμε αργά τα νερά του νησιού, μπροστά στα μάτια μας άρχιζαν να διακρίνονται οι φιγούρες από μικρές βάρκες που περίμεναν υπομονετικά να παραλάβουν τον κόσμο από το βαπόρι για να τον μεταφέρουν στον μώλο του νησιού.

Ήταν αθηναϊκά όμορφες εκείνες οι στιγμές, χωρίς το λιμάνι, μη μπορώντας το βαπόρι να δέσει σε κάποιο μπουράγιο, όλη η κίνηση γινόταν στην θάλασσα, τα καλάρια με τα ψάρια για τους συγγενείς στον Πειραιά ανέβαιναν χέρι - χέρι στην σκάλα του βαποριού, οι βάρκες να πλησιάζουν με μαεστρία την σκάλα να πάρουν τον κόσμο, το πλοίο έτοιμο να αναχωρήσει, η φούρια του πληρώματος να μεταδίδεται σε όλους και όλο αυτό το μελίσσι να κινείται γύρω και πάνω στην θάλασσα.

Σαν παιδί μέσα από αυτά τα ταξίδια, γνώρισα πολλούς ανθρώπους και που σήμερα ακόμη τους θυμάμαι σαν φυσιογνωμίες σαν θοές εικόνες, μερικούς από αυτούς τους ανθρώπους τους πρόλαβα σαν μεγάλους και βρέθηκα μαζί τους αργότερα αρκετές φορές.

Για μένα αυτό το ταξίδι φάνταζε όνειρο, μα για τους μεγάλους εκείνη την εποχή ήταν δουλειά, επιβίωση και προσπάθεια να κρατηθούν γερά στα πόδια τους γιατί η ζωή ήταν δύσκολη και το νησί δεν πρόσφερε πολλές επιλογές εργασίας παρά μόνο το ψάρεμα.

Οι σκηνές που θα μου μείνουν αξέχαστες σε αυτά τα λίγα ταξίδια με το βαπόρι που έκανα, είναι αυτές του μπάριμα Κουμή με το βαρκάκι του με τις μικρές σημαϊούλες να ανεμίζουν όταν ερχόταν να προυπαντήσει το βαπόρι, τον μπάριμα Ράμο, τον Πιπίγα, τις όμορφες, νονά και θεία Ελπίδα και Λιλή και άλλες μορφές που δεν έχω συγκρατήσει τα ονόματα τους και που δυστυχώς όλοι τους έχουν συγχωρεθεί,

όμως ακόμη και σήμερα κάθε φορά που διασχίζω το στενό του νησιού με το Φέρρυ, νομίζω ότι βλέπω ένα μικρό βαρκάκι με σημαϊάκια να κάνει βόλτες σχίζοντας τα νερά για να χαιρετίσει αυτούς που φτάνουν στο τόπο.

Το άλλο ταξίδι, η άλλη λύση, ήταν αυτό με το αυτοκίνητο, αθηναϊκά ήταν ένα ταξίδι περιπέτειας και ό-

χι όπως το σημερινό που έχεις φτάσει στην Σπάρτη χωρίς να το καταλάβεις με τους μεγάλους δρόμους και τα γρήγορα αυτοκίνητα.

Ήταν ένα δύσκολο ταξίδι, περνούσες άλλοτε από μέρη άγονα και αφιλόξενα και άλλοτε από μέρη όμορφα γεμάτα ζωντανία και κόσμο.

Πολλές φορές εάν αργούσες και καθυστερούσες ήσουν αναγκασμένος να διανυκτερεύσεις στην Σπάρτη και να συνεχίσεις το επόμενο πρωινό το ταξίδι σου.

Οι στάσεις που κάναμε ήταν πολλές, γιατί οι δρόμοι ήταν δύσκολοι και σε αρκετά κομμάτια κακοτράχαλοι, υπήρχαν όμως και μέρη όπου σαν πέρναγες σε ανάγκαζαν, σε ωθούσαν να σταματήσεις για διάφορους λόγους, για παράδειγμα σταμάταγες στην Νεμέα για κρασί, στο Αργός για φρούτα στην Σπάρτη για καφέ και αλλού.

Το πιο δύσκολο σημείο του ταξιδιού νομίζω ότι ήταν η ανάβαση του Αχλαδόκαμπου, του στριφτού εκείνου δρόμου που για να φτάσεις στην Σπάρτη αναγκαστικά έπρεπε να τον διαβείς και υπήρχε ορατότητα και ελευθερία δρόμου πήγαιναν όλα καλά, αλλιώς άμα σου τύχαινε και κανένα φορτηγό μπροστά, τότε αλλοίμονο σου πήγαινες σημειωτών και το ταξίδι γινόταν βαρετό μέχρι να μπορέσεις να περάσεις πάλι μπροστά, ας μην ξεχνάμε και τα συχνά ατυχήματα σε εκείνο το επικίνδυνο πέρασμα.

Θυμάμαι ότι μόλις φτάναμε στο ύψωμα του Αχλαδόκαμπου, συναντούσαμε μέσα στην ερημιά ένα μαγαζί που σταμάταγαν οι περισσότεροι για ξεκούραση, ακόμη θυμάμαι ότι σαν παιδιά μόλις αντικρίζαμε τον βράχο της Μονεμβάσιας πιστεύαμε ότι είχαμε πλησιάσει στο νησί και σε λίγο θα τελείωνε το ταξίδι.

Μπορεί το ταξίδι να ήταν δύσκολο και εξαντλητικό μα οι στιγμές που περνούσαμε όλες αυτές τις ώρες ήταν όμορφες, είχαν μέσα τους μια μαγεία που σε έκαναν να ξεχνάς την κούραση και την ταλαιπωρία τόσων ωρών ταξιδιού.

Τέλος μόλις φτάναμε στην Πούντα το τελευταίο σημείο της διαδρομής μας, αφήναμε και ασφαλιζαμε το αυτοκίνητο και ετοιμάζαμε τα πράγματα για να περάσουμε απέναντι στο νησί με το σκαλιέρικο Από τον μώλο αγναντεύαμε το νησί, χαϊδεύαμε την θάλασσα, χαζεύαμε την αμμώδη παραλία, παρατηρούσαμε το σκαλιέρικο που πλησιάζε σιγά σιγά, και μέσα μας νοιώθαμε ότι δεν είχαμε κάνει κανένα ταξίδι, ότι δεν είχαμε κουραστεί καθόλου, ότι είχαμε φτάσει πετώντας και το μόνο που θέλαμε ήταν να περάσουμε απέναντι να βρεθούμε στο νησί.

Αλήθεια πολλοί λένε ότι τα παιδικά χρόνια είναι τα καλύτερα, ίσως για αυτό οι παιδικές στιγμές που έχουμε περάσει όμορφα έρχονται στην σκέψη μας συχνότερα από τις άσχημες.

Δ.Ι.Κ

ΜΕΖΕΔΟΠΩΛΕΙΟ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

“ΤΟ ΣΤΕΚΙ,,
ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΛΚΙΩΤΗΣ

Μαρίας Κιουρή 40
Κερατσίνι

Τηλ. 210 4001277
Κιν.: 6976680051

Sugar

Νίκος Μακρόπουλος - Αντώνης Μπουρίκος
Βρεφικά - Παιδικά - Εφηβικά
Αγ. Παντελεήμονος 32 Δραπετσώνα
Τηλ.: 210 46 24 932

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΣΤΕΛΙΟΥ ΚΟΥΡΑΚΟΥ

ΑΓΧΙΑΛΟΥ 232 - ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΤΗΛ. 210 46 13 515 -

ΚΙΝ. 6978.044477 ΟΙΚΙΑ 210 4623041

ΑΝΟΙΚΤΑ ΚΑΘ' ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ

- ΔΙΑΘΕΤΟΥΜΕ ΕΙΔΙΚΟ ΨΥΚΤΙΚΟ ΘΑΛΑΜΟ ΚΑΙ ΝΕΚΡΟΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ
 - ΑΜΕΣΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΚΑΘ' ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ
- ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ ΣΤΕΦΑΝΑ - ΣΤΟΛΙΣΜΟΥΣ
ΟΙ ΑΠΟΡΟΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΧΑΠ: Η νόσος των καπνιστών... και όχι μόνο

Της δημοσιογράφου Έθνας Δ. Αρώνη,
τεηλέφοιτης του Queen Margaret University
(Degree of Bachelor of Arts in Mass Communication and Media Arts, specialized in Journalism) with Distinction.

Αυστραλολαφωνησιώτικα από Μελβούρνη

Μελβούρνη: του Ανταποκριτή μας Τζ. Πασσάκου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ.5